

ПОЛІЩУК Катерина,

*здобувачка вищої освіти освітнього ступеня «Бакалавр»
Бердянського державного педагогічного університету*

Науковий керівник: ФАТЬЯНОВА Тетяна,

*асистентка кафедри початкової освіти
Бердянського державного педагогічного університету*

ПАРТНЕРСТВО ШКОЛИ ТА СІМ'Ї У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Здоров'я дітей характеризується не лише відсутністю хвороб, але й фізичним, психічним, духовним та соціальним добробутом, що дозволяє вести активне і продуктивне життя. Саме у молодшому шкільному віці закладаються основи здоров'я людини, формуються звички та цінності, які впливатимуть на життя протягом багатьох років. У сучасних умовах діти стикаються з багатьма негативними факторами, такими як: екологічні проблеми, зниження фізичної активності, стрес та обмежений доступ до здорового харчування. Зважаючи на це, питання формування здорового способу життя стає ще більш актуальним. У цьому контексті партнерство між освітнім закладом та сім'єю є ключовим фактором, який сприяє гармонійному розвитку дитини та збереженню її здоров'я.

Школа та сім'я є основними соціальними інститутами, які впливають на виховання та розвиток дитини. Їх співпраця передбачає єдність виховних впливів, спільну діяльність педагогів і батьків, спрямовану на всебічний розвиток особистості дитини, на формування у неї здорових звичок і потреб.

Ряд науковців (О. Ващенко, А. Ковальчук, Л. Романенко, Н. Макаренко, І. Дорож, О. Дубогай та інші) зробили великий внесок щодо обґрунтування важливості оздоровчих технологій та впровадження їх у систему роботи школи.

Здоров'язбережувальна культура – це система знань, цінностей, переконань і звичок, спрямованих на збереження та зміцнення здоров'я. Вона охоплює:

- знання про здоров'я та фактори, що впливають на нього;
- уявлення про здоровий спосіб життя;
- навички збереження та зміцнення здоров'я;
- відповідальне ставлення до власного здоров'я [2].

Формування здоров'язбережувальної культури молодших школярів – це комплексне завдання, яке потребує співпраці педагогів, батьків та медичних працівників. Першочерговим середовищем, де формуються основи здоров'язбережувальної культури є сім'я. Батьки повинні бути прикладом для своїх дітей, демонструючи здорові звички у своєму повсякденному житті. До аспектів формування здоров'язбережувальної культури належать: спільні прийоми їжі, активний відпочинок та підтримка психоемоційного стану дітей.

Освітні заклади відіграють не менш важливу роль у формуванні здорових звичок молодших школярів. Вони забезпечують систематичне навчання та виховання дітей, включаючи уроки інтегрованого курсу «Я досліджую світ», фізичної культури, організацію позакласних спортивних заходів тощо. Важливим є також створення здорового середовища у закладі загальної середньої освіти, яке включає доступ до здорового харчування, сприяння фізичній активності та забезпечення психологічного комфорту.

Спільна робота школи та сім'ї з питань формування здоров'язбережувальної культури молодших школярів дозволяє досягти таких результатів:

- підвищення рівня знань та уявлень здобувачів освіти про здоров'я, фактори, що впливають на нього, та способи як його зберегти;
- формування в учнів навичок здорового способу життя, а саме: дотримання режиму дня, раціональне харчування, рухова активність, особиста гігієна;
- розвиток відповідального ставлення до власного здоров'я;
- створення сприятливих умов для фізичного розвитку дітей;
- зниження рівня захворюваності молодших школярів [3].

Сім'я повинна активно допомагати педагогам у підготовці освічених, фізично та інтелектуально розвинених дітей, здатних до активної життєдіяльності. Взаємодія з освітнім закладом дозволяє батькам краще зрозуміти інтереси, схильності та захоплення своїх дітей, що сприяє їхньому розвитку. Батьки повинні стимулювати та заохочувати активність дітей, підтримувати їх участь у різноманітних гуртках за інтересами, зокрема у спортивних секціях, групах здоров'я, центрах фізичної реабілітації тощо. Це є особливо важливим кроком при формуванні здорового способу життя та відновленні працездатності дітей.

Ефективна співпраця між школою та сім'єю можлива через регулярні комунікації, проведення спільних заходів та просвітницьку роботу. Заклади загальної середньої освіти можуть організовувати батьківські збори, де обговорюються питання здоров'я дітей, а також надавати рекомендації щодо здорового способу життя. Сім'ї можуть підтримувати шкільні ініціативи, забезпечуючи відповідне середовище вдома [1].

Висновок. Партнерство між школою та сім'єю є вирішальним фактором у формуванні здоров'язбережувальної культури молодших школярів. Взаємодія цих двох ланок дозволяє створити єдиний простір для виховання здорових звичок, що сприяє загальному фізичному, духовному, психічному та соціальному добробуту здобувачів освіти. Для досягнення цієї мети необхідно забезпечити систематичну роботу, яка включає просвітницькі програми, практичні заняття та підтримку здорового способу життя як у школі, так і вдома. Тільки спільними зусиллями ми зможемо забезпечити здорове майбутнє для наших дітей.

Список використаних джерел:

1. Ващенко О. М., Романенко Л. В., Макаренко Н. В. Організація впровадження здоров'язбережувальних технологій в освітній процес початкової школи: теоретичний вимір. *Молодий вчений*. 2020. Вип. 3 (79). С. 354–359.

2. Дорож І. А., Ковальчук А. Ф. Формування здоров'язбережувальної компетентності молодших школярів в освітньому процесі НУШ. *Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. Психолого-педагогічні науки*. 2023. Вип. 1. С. 43–53.
3. Методичний путівник учителя НУШ: соціальна і здоров'язбережувальна освітня галузь / за заг. ред. О. А. Спірке. Краматорськ: Відділ інформаційно-видавничої діяльності. 2021. 91 с.

РОМАНИНЕЦЬ Юлія,

*здобувачка вищої освіти освітнього ступеня
«Бакалавр» Полтавського національного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка*

Науковий керівник: ВЛАСЕНКО Наталія,

*кандидатка біологічних наук, доцентка
кафедри початкової освіти Полтавського національного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка*

ВИХОВНА ЦІННІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ВИШИВКИ РІЗНИХ ЕТНІЧНИХ ГРУП У ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Вишивка — один із найдавніших і найпоширеніших видів народного мистецтва. Бажання прикрасити свій одяг і оселю народною вишивкою завжди було властиво українському народу. За допомогою вишивки звичайне саморобне полотно перетворювалося на витвір мистецтва. Наразі вишиті сорочки стрімко набирають популярності, як повсякденна частина образу кожного українця, а не тільки як акцент святкового гардеробу.

Традиційний український народний костюм відображає мистецький таланти українських жінок, які створюють особливий одяг для всієї родини, передаючи свій досвід та секрети вишивки нащадкам. Усі елементи одягу прості за формою,